

เรื่องผีๆ
รอบโลก

NANMEEBOOKS
การ์ตูน
ความรู้
วัฒนธรรม

ผี สีก ภาค

นพธิ ศศิวิมล เรื่อง
สิริน ภาพ

เรื่องผีๆ
รอบโลก

ผีเสนาบดี

นทธี ศศิวิมล เรื่อง ๓- สิริณ ภาพ

 Nanmeebooks

World Ghost Stories Comic 2: Thai Ghost from 4 Regions

ชุด เรื่องผี 4 รอบโลก: ผีสี่ภาค

นาธี ศศิวิมล เรื่อง

สิริน ภาพ

พงศ์ภิระ ชนะพงศ์มณเฑ์ ลงสี

ดีใจ คูแล บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2567

ราคา 185 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2567: นาธี ศศิวิมล

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับแก้ไขเดิม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสมุดแห่งชาติ

นาธี ศศิวิมล.

ผีสี่ภาค.-- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2567.

184 หน้า.-- (ชุด เรื่องผี 4 รอบโลก).

1. การ์ตูน. I. สิริน, ผู้วาดภาพประกอบ. II. พงศ์ภิระ ชนะพงศ์มณเฑ์, ผู้วาดภาพประกอบร่วม. III. ชื่อเรื่อง. 398.47

ISBN 978-616-04-6854-6

ประธานบริษัท สุวดี จงสถิตย์วัฒนา • ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุวาร์ตน์ ภูไธรัตน์ • บรรณาธิการบริหาร อภิญา ปัญญาโพธิ์ • หัวหน้าบรรณาธิการ ไชยาภรณ์ สุขเกษม • บรรณาธิการเล่ม ไอรศ ศรีสโกษีย์ พิศาลวัลย์ พิศรพิบูลย์พงศ์ • หัวหน้าพิสูจน์อักษร รศสย ทุมรัตน์ • พิสูจน์อักษร กัดดา สุวรรณรัตน์ • ออกแบบปก ชีววัฒน์ เอี่ยมพิทักษ์พร • กราฟิก พิษญาพรรณ รุจิราสยะวงศ์ • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ • ประสานงานการผลิต สรัสควัฒ์ ทองแก้ว

เพลทที่ คลาสสิกสแกน โทร. 0-2291-7575 พิมพ์ที่ อักษรสัมพันธ์ โทร. 0-2428-7500 ต่อ 213

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: contact@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ผลิตมาจากไม้ไม่ปาปลูก โดยไม่ทำลายป่าไม้ธรรมชาติ

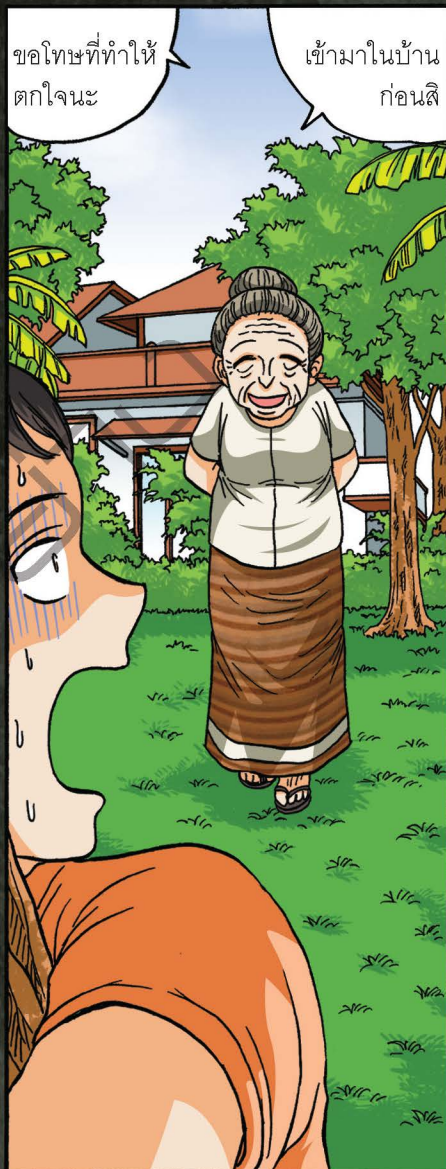
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

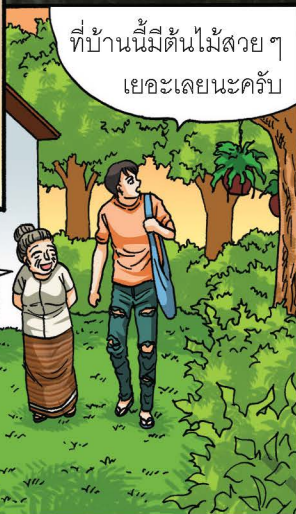
หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ได้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น

โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

ก้างปอน

เหวอ!

โธ้ย!

หา!
เป็ลือกไข่

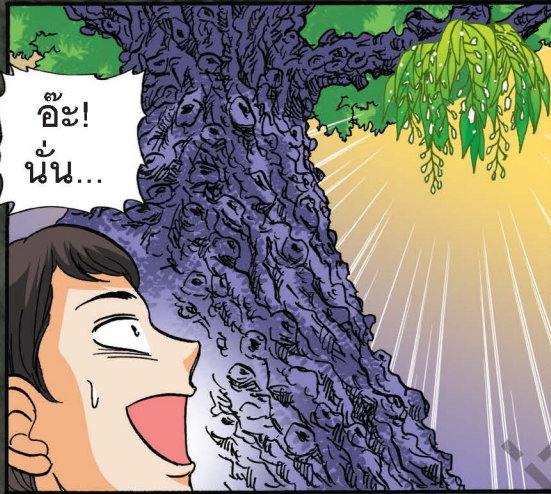
อูย...
เจ็บชะมัด

แถมยังมี
ซากไก่ตายอีก

อะไร
กันเนี่ย!

อะ!
นั่น...

กล้วยไม้พันธุ์หายาก
ราคาแพงสุดๆ นี่

บ้านต้น
มีจริงๆ ด้วย

ฮ่าๆ คราวนี้
จะได้ปลดหนี้พืชนับบอล
กับแดงสักที

เฮ้ แแดง!
ฉันได้มา
แล้วนะ
กำลังจะชิงแล้ว
ฝากถ่วงเวลาต้นด้วยละ

น...นาย
รีบหนีเร็ว!
บ้านต้น
ไม่มีหมา
ไม่มีคนแก่
แต่เลี้ยง
ผีกังปอนไว้

โรงเรียนนาฏศิลป์เชียงใหม่

ผมเพิ่งย้ายมาอยู่เชียงใหม่ไม่ถึงสัปดาห์ ยามว่างมักใช้เวลาที่จักรยานสำรวจสถานที่ดีกรามบ้านช่องชอกชอยไปตามเรื่อง ผมพบอาคารสีครีมหลังหนึ่งสูง 3 ชั้น คงเป็นตึกที่สร้างมานานมากแล้วเพราะสีกระเทาะหลุดล่อนเป็นบางแห่ง ขอบปูนตามมุมอาคารชำรุดลอกเห็นได้ชัด แต่สิ่งที่ทำให้สนใจก็คือป้ายบอกชื่ออาคารที่เขียนว่า “โรงเรียนนาฏศิลป์เชียงใหม่”

แรกๆที่ผมขี่ผ่านก็ชอบมองเข้าไป เพราะลักษณะอาคารที่ดูแปลกแตกต่างจากดีกรามบ้านช่องแถบนั้นที่มักเป็นตึกแถวพาณิชย์ 3-5 ชั้น ซึ่งพบเห็นได้ทั่วไป ครั้นผ่านหลายวันเข้าก็สังเกตว่าไม่มีคนเดินเข้าออก ผมจึงสอบถามบรรดาแม่ค้าแถวนั้น

“ป้าเห็นมาตั้งแต่เกิด ไม่ค่อยมีคนมาเรียนหรอก ป้าก็ไม่รู้โรงเรียนอยู่ได้ยังไง” ป้าชายขาวแกงฝัดตรงข้ามบอก

“เจ้าของหรือ ลูกไม่รู้จักหรอก พ่อลูกเคยบอกว่าเป็นลูกสาวขุนนางเชียงใหม่อะไรสักอย่าง ลูกรู้เท่านี้ พวกเขาไม่เคยสูงส่งกับใคร” ลูกขาลอตเตอรืบอก

“สัก 20 ปีก่อน น้าเคยไปสมัครเรียน แต่พอเขารู้ว่าเราเป็นลูกแม่ค้าก็ไม่รับ หยิ่งมาก ผู้ดีจัด” น้าที่บ้านอยู่ติดกับโรงเรียนเล่าให้ฟัง

เรื่องทั้งหมดทำให้ผมประหลาดใจมาก เพราะขนาดบ้านช่องห้องหับติดกัน คนเก่าย่านนี้ยังแทบไม่รู้เรื่องของโรงเรียนเลย

วันหนึ่งบังเอิญผมเดินเข้าตรอกเล็กๆ แห่งหนึ่งถัดไปไม่กี่ไกลจากโรงเรียน เห็นยายคนหนึ่งนั่งทอดขนมหั้กบัว ผมแวะซื้อพักเหนื่อยพลางชวนแกล้ว จนนมาถึงเรื่องโรงเรียนนาฏศิลป์เชียงใหม่

“ที่คุณได้ยินมาทั้งหมด ไม่ใช่หรอก” ยายบอก “ยายรู้ เจ้าของเธอเป็นธิดาพระยาหัตถศิลป์จำเนียรกาล เก่งเรื่องพ้องรำ เธอตกยากออกมาเปิดโรงเรียนสอนรำเลี้ยงตัว แต่ก็เจ้าก็เจ้าการเรื่องคนมาเรียน ทั้งโรงเรียนมีนักเรียนตลอดหลายสิบปีถึง 30 คนหรือเปล่าก็ไม่รู้ ยายเป็นหนึ่งในลูกศิษย์แกล้วละ” ท่านชื่อจิตศรี เคยเป็นนางกำนัลของเจ้านางเชียงใหม่ ตอนนี้อายุเกือบ 100 ปีแล้ว แต่ความจำและร่างกายยังแข็งแรงดี ยายแกล้วเรื่องบ่งบอกนิสัยประหลาดเกี่ยวกับคุณท่าน เจ้าของโรงเรียนอีกหลายเรื่อง เช่น ท่านจะสอนผ่านม่านบังตา มีนางรับใช้คนหนึ่งคอยตอบสนองตามที่สอน ลูกศิษย์ทุกคนไม่เคยได้เห็นหน้าค่าตาสักคน และท่านจะรับลูกศิษย์ในเวลาเดียวกันไม่เกิน 2 คน

แต่คำเตือนประหลาดที่สุดที่ทุกคนจะได้ยินตั้งแต่วันแรกที่เรียนก็คือ หากกลางค้ำกลางคืนมีจักรยานหรือขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านหน้าโรงเรียน ห้ามหันมองเข้าไปภายในโรงเรียนเด็ดขาด และถ้ารู้สึกว่ารถหนักขึ้นให้ไปเรื่อย ๆ ห้ามหันมอง ถ้าหันไปเห็นว่ามีคนซ้อน ต้องขี่มาส่งที่หน้าโรงเรียนโดยห้ามพูดอะไรแม้แต่คำเดียว

ผมเห็นเป็นเรื่องตลก เพราะเวลาผ่านหน้าโรงเรียนเคยมองเข้าไปยามดึกดื่นก็ไม่เห็นจะมีใครมานั่งซ้อนท้ายรถสักครั้ง

ดึกคืนหนึ่ง ผมกลับจากตลาดโต้รุ่ง ตอนใกล้ถึงหน้าโรงเรียน ผมนึกถึงเรื่องคำเตือนของยายยายขนมผักกัว ทั้งนึกสนุกและรู้สึกประหลาดพิศมายเข้าใกล้โรงเรียนเหมือนอากาศจะเย็นลงอย่างฉับพลัน และผู้คนพากันหายไปหมด ความเงียบปกคลุมรายรอบ ผมรู้สึกขนลุกชูเมื่อผลอหันมองเข้าไปในโรงเรียน ทันทีที่นึกถึงคำเตือนก็รู้สึกว้าเหว่หลังหนักขึ้นมาทันทีผมพยายามไม่คิด ผื่นป่นต่อไปเรื่อย ๆ ในหูเริ่มแว่วเสียงดนตรีล่านาโบราณมาจากด้านหลังดังขึ้นเรื่อย ๆ ผมกลัวจนเกิดลูกฮึดเป็นไฉนเป็นกันขอหันไปดูให้รู้กันไปเลยดีกว่ากลัวอยู่แบบนี้ แต่พอหันไปก็รู้ว่าผมคิดผิด!

หญิงสาวในชุดนางรำล่านนา ฉาบแป้งสีขาวโพลน เขียนหน้าเป็นลายไทย รอบตา รอบปากสีแดงชาด พลงยกมือรำรำเอียงเอวซดซ้อยพอรทหยุด ร่างนั้นก็หันขวับมามองผม ดวงตาสีขาวโพลนว่างเปล่า ผมตกใจกลัวจนร่วงหล่นจากจักรยานลงไปกองที่พื้นถนน ยิ่งพยายามลุกขึ้นก็เหมือนมีแรงดูดให้ไปที่จักรยาน นาที่นั่นนึกแต่เพียงว่า กลัวแล้ว ๆ เชื้อแล้ว ๆ ก่อนจะหมดสติไป

หลังจากนั้นผมพยายามกลับไปที่ตรอกแห่งนั้น แต่หาเท่าใดก็ไม่พบ ไม่พบแม้แต่ยายยายขนมผักกัว ถามหาจากคนละแวกนั้นก็ไม่มีใครรู้จักยายคนนั้นสักคนเดียว

ผมลองไปที่โรงเรียนเพื่อขอเข้าไปข้างใน และลองขอสมัครเรียนก็ไม่ได้รับการตอบรับ จากวันนั้นถึงวันนี้เรื่องทั้งหมดก็ยังคงเป็นปริศนาสำหรับผม

ตำแน่งผีปดต่างไทย ภาคเหนือ

ก้างปอน

เป็นผีที่เกิดจากหัวตันก้างปอน (ไม้เถาชนิดหนึ่ง คล้ายเปล้าเลือด) เชื่อกันว่ามีวิญญาณสิงอยู่ในหัวพืชชนิดนี้ ชาวบ้านมักเลี้ยงไว้เฝ้าบ้านและดูแลเรือทอสวนไร่นา ก้างปอนมักแปลงเป็นหญิงชราผู้ชราหรือหมาดำ แมวดำ เพื่อสร้างความหวาดกลัวแก่โจรขโมย

ปกกะโหล่ง

เป็นผีเพศชาย ตัวผอมสูง ผมยารูปร่าง ปกคลุมร่าง เล็บแหลมยาว ฟันคม และไม่ใส่เสื้อผ้า เชื่อว่าผีชนิดนี้อยู่ในป่า หากพบเด็กพลัดหลงเข้าไป ในป่าคนเดียวจะจับฉีกร่างเป็นชิ้นๆ แล้วกินเหยื่อ บางครั้งปกกะโหล่งจะแสดงอิทธิฤทธิ์โดยการ แปลงตัวเป็นสัตว์หรือลมพายุขนาดใหญ่ให้คน หวาดกลัว

ม้าบ้อง

เป็นอสุรกายร่างครึ่งบนเป็นคน ครึ่งล่างเป็นม้า บางตำนานว่าเป็นผีกระต่ายที่มีอายุมาก มีนิสัยชอบเลียหัวควายแห้งและกินไข่ดิบ และมักไล่เตะทำร้ายเด็กหนุ่มที่ออกมาเที่ยวตอนกลางคืนเพราะความริษยา เวลาใกล้รุ่งหากได้ยินเสียงวิ่งกุกกับพร้อมเสียงร้อง “ฮือ” เชื่อกันว่าเป็นเสียงม้าบ้อง

ชะแคว

เป็นผีคล้ายลิง หน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว สูงประมาณเอว มีลำขาเพียงปล้องเดียว ไม่มีส้นเท้าเข้า เวลาไปไหนจะเดินกังก้าง หากล้มจะลุกขึ้นเองไม่ได้ ต้องคลานไปหาต้นไม้ช่วยพยุงตัวลุกขึ้น เชื่อว่ากระดูกชะแควใช้ทำเป็นยาสมุนไพรได้

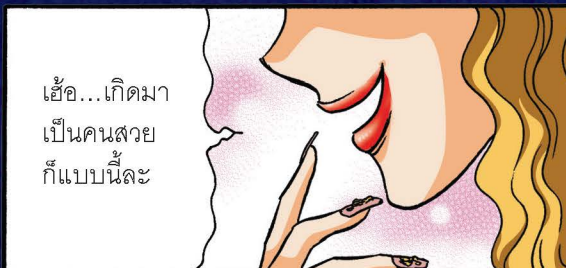
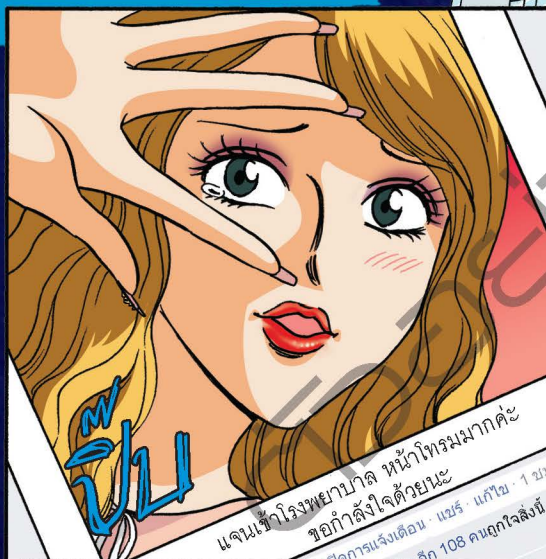

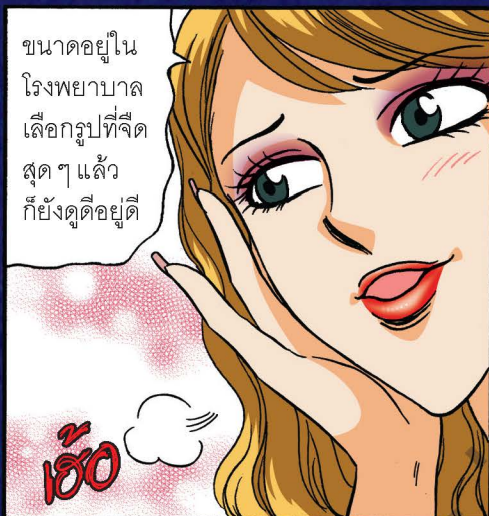
โป่งค่างหรือกองกอย

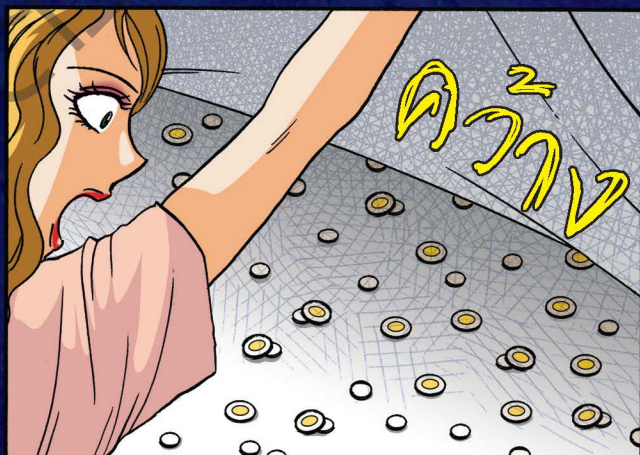
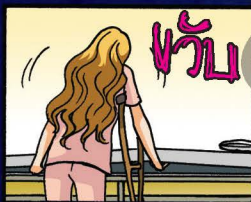
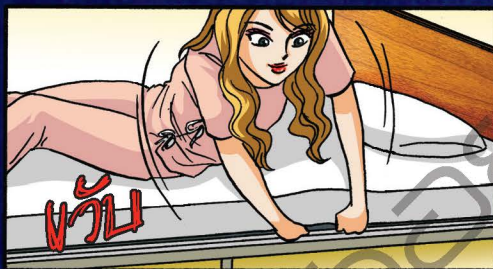
เป็นผีป่าชนิดหนึ่ง มีปากเป็นท่อเหมือนแมลงวัน เคลื่อนที่โดยการกระโดด หน้าตาคล้ายลิงหรือค่าง บ้างเรียกผีโป่งหรือผีกองกอย เชื่อว่าโป่งค่างชอบดูดเลือดจากหัวแม่เท้าของคนที่นอนค้างแรมในป่า

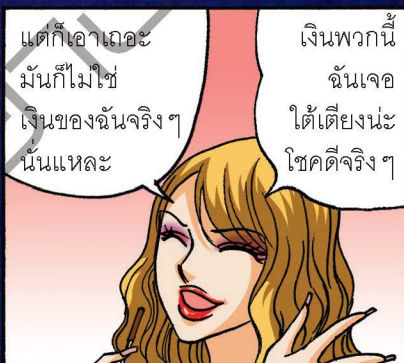
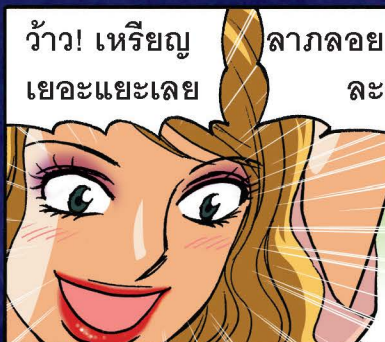

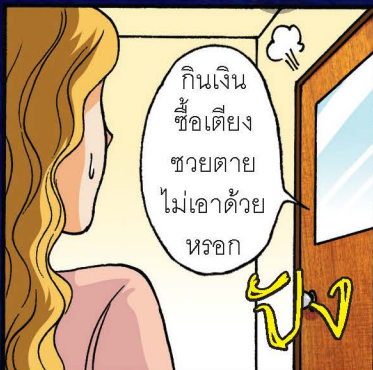
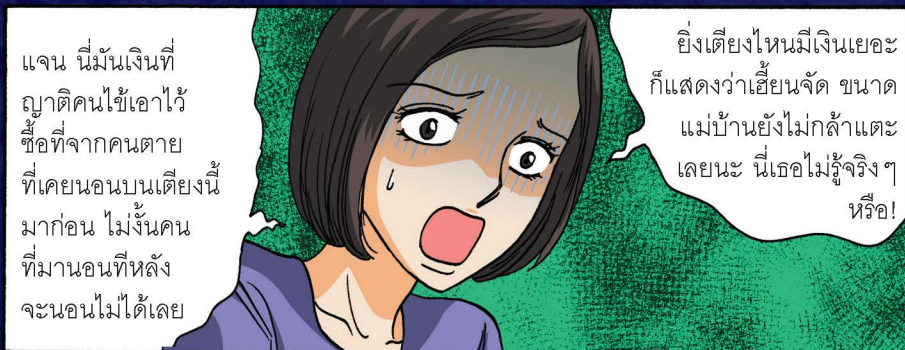
ชื่อเตียง

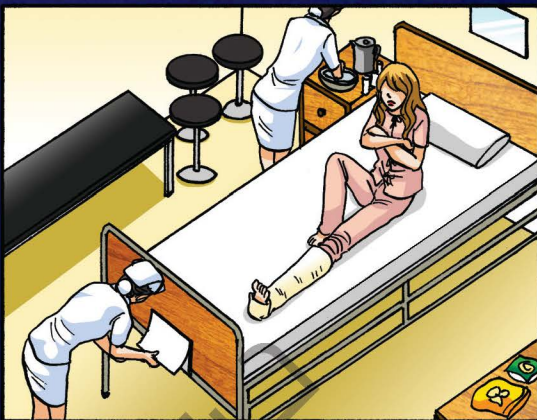

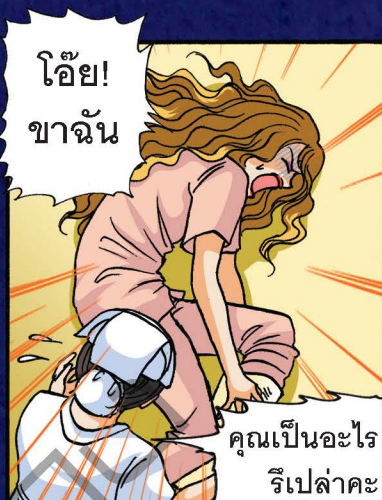
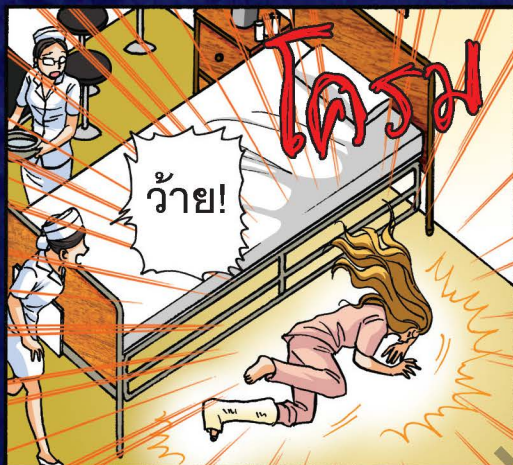

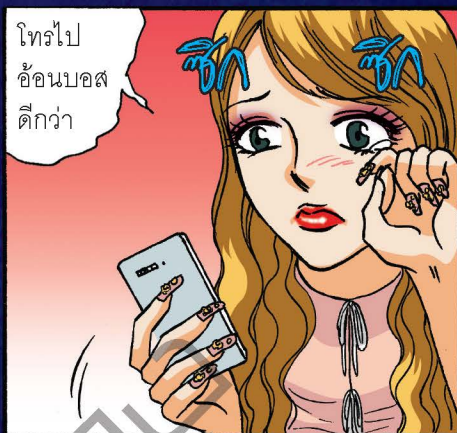

เฮ้!

โทรไป
ออนไลน์
ดีกว่า

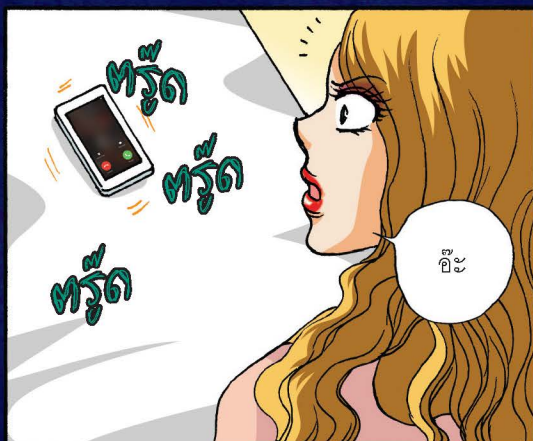
อ...อะไรกันนะ
โทรไม่ติดเลย

พวกหนุ่มๆ
ในไลน์ก็ไม่ใช่
หายไปไหน
ทั้งหมด

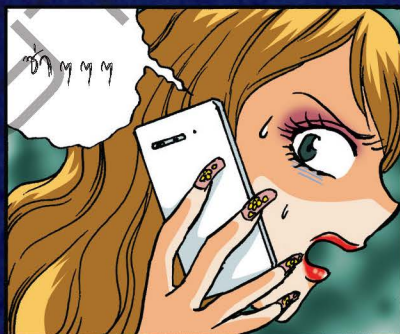
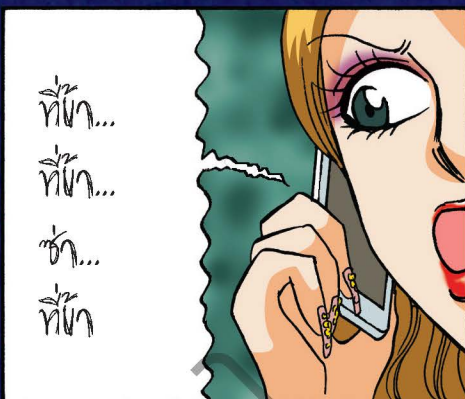

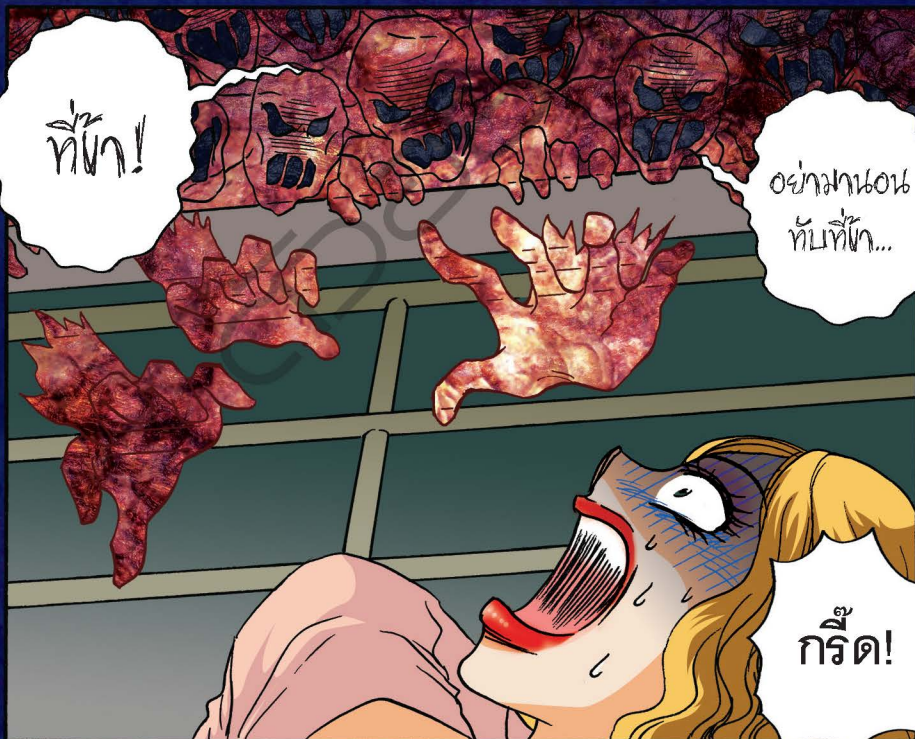
หงุดหงิด!
หายไป
ไหนกัน
หมดนะ

ตบ

อะ

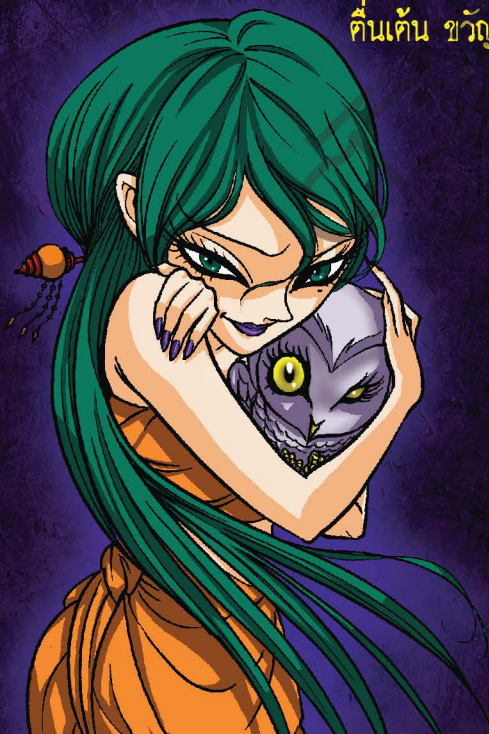

พบกับเรื่องเล่าสุดหลอนจากตำนานผีลี้ภาคของไทย
รวมถึงภูตผีปีศาจและสิ่งลึกลับที่เล่าขานกันมาแต่โบราณ

เรื่องลึกลับที่ถูกกล่าวขาน เช่น ตำนานผีกะ ตำนานผีวัดคอน และลัคนาแลนค์
ตำนานภูตผีปีศาจลี้ภาค เช่น ก้างปอน ม้าบ้อง ผีตาโขน ผีโพง และแม่เตาไฟ
เรื่องสั้นขวัญผวา เช่น ชื้อเตียง แวมไพร์ล้านนา และโบลาน
ความเชื่อของคนไทย เช่น หลอนเคื่อน เสียดิ วันเนา กะใจ และแท่นางแมว

และอีกมากมายที่จะทำให้คุณ
ตื่นเต้น ขวัญผวา จนขนหัวลุก...

NANMEEBOOKS www.nanmeebooks.com

หมวดการ์ตูนความรู้วรรณกรรม

ราคา 185 บาท

ISBN 978-616-04-6854-6

9 786160 468546